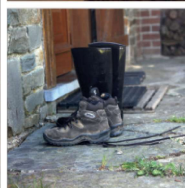
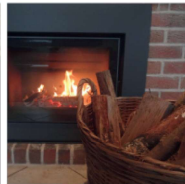
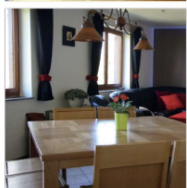

Arduina

Vakantiewoning

8-9 pers.

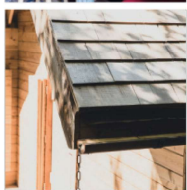
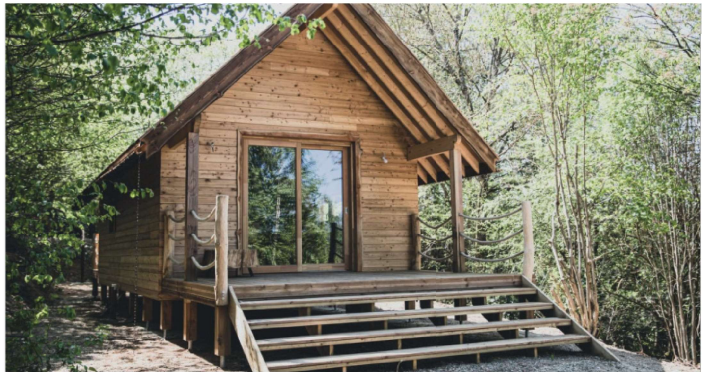

www.vakantiehuisarduina.be

Vakantie in de Haute Ardenne

+32 (0) 474 688 174
+32 (0) 474 011 657

www.abracabane.be

4 pers.

àBRACABANE

Tiny house

12 Le Jambon de la Semois

LENGTE: 17 km

VERTREKPUNT

Aan de kerk in Membre, deelgemeente van Vresse-sur-Semois, in de zuidoostelijke laars van de provincie Namen. De wandeling loopt de eerste halve kilometer over de hoofdweg naar Bohan en Charleville-Mezières in Frankrijk. De weg loopt over de Semois. Op de splitsing volg je de weg naar rechts, richting Bohan. Je loopt hier over de Ruisseau de Membre. Links van de weg is er een overdekte picknickplaats langs de beek. Eventueel kan je de wandeling hier starten, er is plaats voor enkele wagens. De wandeling wordt dan in totaal een kilometer korter.

AANDACHTSPUNTEN

Dit is een wandeling met veelvuldige grote hoogteverschillen over steile paden, in totaal zelfs rond de 800 meter als je alle beklimmingen bij elkaar telt. In het natuurreservaat van Bohan-Membre loop je in de omgeving van de plaats 'le Chatelet' over bergpaadjes over en langs rotsen. Een keer moet je de Semois doorwaden. Langs de beek 'le Sautou' is het pad steil en rotsachtig en net voorbij de monding van deze beek is het oeverpad langs de Semois een eindje geaccidenteerd.

De wandeling loopt over een in onbruik geraakt pad dat in een steile beboste flank stijgt naar het uitzichtpunt op de Jambon de la Semois. Het begin van dit is zeer moeilijk te vinden en je zal aandachtig de beschrijving moeten lezen. Ook het vervolg van dit pad is niet eenvoudig te volgen. Als je niet oplet, wijk je zo af van het pad en geraak je in problemen met losliggende stenen en omgevallen bomen.

Op het laatste deel van de wandeling, de terugkeer naar Membre vanuit Bohan, wachten je nog enkele zeer steile beklimmingen en afdalingen.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 63/7-8 (1:20.000)

De Semoisvallei van Bouillon tot bij de Franse grens is een landschappelijke en toeristische topper. In de vallei van de Semois, de koningin der Belgische rivieren, is het gezellig vertoeven in verschillende dorpjes zoals Vresse, Membre, Bohan en Alle. In het bijzonder heeft Bohan, het laatste dorp langs de Semois op Belgische bodem voor de rivier Frankrijk instroomt, al vele jaren ons hart gestolen. Met treurnis stellen wij echter vast dat de horeca het de laatste jaren ook hier moeilijk krijgt.

In de eerste helft van de 20ste eeuw bracht de tabaksteelt, die zich uitstekend leent tot verbouwing op de schrale gronden, welvaart in de vallei van de Semois. De veelvuldige nevels in de vallei gaven de tabak bij het drogen in open lucht een onvergelijkbaar aroma en in de herfst was de magische geur van de drogende tabak alomtegenwoordig. De tabak van de Semois, dikwijls ter plaatse versneden en verpakt, werd over de hele wereld geëxporteerd. Iedereen 'deed in tabak' en smokkelaars van de rookwaar waren in deze grensstreek zeer actief. In verschillende plaatselijke cafés getuigen oude foto's nog van dit welvarend verleden. Na de tweede wereldoorlog raakte de tabaksteelt in verval door de inhaligheid van de belastingen, het overschakelen van pijp op sigaret en de concurrentie van buitenlandse soorten. Tegenwoordig heeft de tabak nog slechts een symbolisch bestaan, geduldig gekoesterd door een laatste groep planters en fabrikanten. Stille getuigen van de welvarende periode van vroeger zijn de talrijke droogschuren met hun verroeste daken. In de bocht van Quelhan kan je soms nog tabak zien drogen in een van de schuren, maar de meeste staan vandaag hopeloos leeg en overgroeid tussen de vakantiehuisjes en caravans.

Membre en Bohan liggen in vogelvlucht amper een kilometer van elkaar maar de Semois volgt een veel langere weg tussen de twee dorpen. Een bergrug verplicht de rivier een scherpe bocht te beschrijven, de 'bocht van Quelhan'. Bovenop deze bergrug brengt de wandeling je naar de plaats 'le Chatelet, een overblijfsel van een Keltische nederzetting. Ook 'la Cheminée', een schitterende rotspartij in de vorm van een schoorsteen met grandioos uitzicht over de vallei, en 'la Table des Féés', een groot rotsblok waarop volgens de legende de feeën stoeiden, zijn legendarische plaatsen op deze bergrug.

Na het doorwaden van de Semois brengt de wandeling je naar het grandioos uitzichtpunt van de Jambon de la Semois, genoemd naar de vorm van de Semoismeander aan de voet ervan. Puristen vinden deze toeristische benaming maar niks en spreken van het uitzichtpunt van de 'Roches Blanches'. Het pad dat van in de vallei omhoog naar dit uitzichtpunt klimt, 150 meter hoger, is een van de hoogtepunten van deze wandeling. Dit pad is namelijk in onbruik geraakt en het vraagt de nodige aandacht om in de steile bergflank dit pad te herkennen en te volgen. Menig wandelaar brak zich al het hoofd over dit pad.

BESCHRIJVING

Naar de Table des Féés

Vertrek aan de kerk van Membre-sur-Semois, daal af over de hoofdweg en steek de Semois over. Wat verder sla je rechtsaf op de weg richting Bohan, over de Ruisseau de Membre. Aan het einde van de overdekte picknickplaats laat je een weg links liggen, je volgt nog even de rijweg die hier een bocht naar rechts maakt. Net na het huis links van de weg verlaat je de rijweg en je kiest een smal paadje aan de linkerkant. Wat verder sla je rechtsaf en je begint aan een steile beklimming op een rotskam. Een mooi voorproefje, dit is de eerste maar zeker niet de laatste zware klim van vandaag.

Op het einde, meer dan 120 meter hoger, wordt het pad vlakker en brengt het je op de plaats 'Les Huit Semois'. Er staat een bank links van het pad en wat verder zie je een pyloon in het bos. Maar nog voor deze bank moet je rechtsaf slaan tot bij een andere bank met een eerste groots panorama. Van aan deze laatste bank loop je niet terug het bos in maar volg je een smal paadje dat aan de valleikant blijft. Snel brengt het je op een ander pad dat je naar rechts volgt. Dit pad daalt steil de berg af. Helemaal beneden draait het pad naar links naar de bosrand en eindigt op een kruispunt bij de poort van een oprit, volg hier de berijdbare weg naar rechts. Bij een pyloon wordt de wegbedekking asfalt en langs een elektriciteitscabine daal je af naar de rijweg die Membre met Bohan verbindt.

Steek de weg over en neem aan de overkant een bosweg die het natuurreservaat van Bohan-Membre inloopt. De weg loopt over de bergrug tussen Membre en Bohan en vervoegt na 700 meter een andere bosweg, rechtsaf hier. Je komt snel bij twee bankjes. De bosweg draait wat verder in een scherpe bocht naar rechts maar je verlaat hem hier: je gaat rechtdoor over een pad. Dit prachtige pad volgt nauwgezet de rotskam. Na ongeveer 400 meter kom je op de plaats 'Le Chatelet' met voor je een rotsbult. Het wandelpad loopt links van de rots verder maar je kan hier de rotsbult beklimmen en ook de schitterende rotspartij erachter kan je beklimmen. Voorbij de rotsen wijk je uit naar links om dan de kampad verder te volgen. Het pad brengt je bij de rots 'La Cheminée' met een schitterend uitzicht op de Semois die hier een mooie bocht door het landschap trekt. Het wandelpad daalt net voor de rots af aan de linkerkant maar het is leuker om rechts langs en door de rotsen af te dalen. Beneden aan de rots kom je bij een informatiebord over 'La Cheminée'. Je staat nu op een plateau met aan het einde enkele rotsplaten die uit de berg steken. Kijk eens aan de rechterkant van het plateau naar beneden, een vijftiental meter lager zie je een klein bergpaadje. Dat paadje moet je nemen. Het vertrekt op een lager gelegen plateautje en om daar te geraken moet je bij het informatiebord eerst afdalen naar het wandelpad aan de andere kant van de rotsen. Van op dit wandelpad sla je bij de eerste gelegenheid rechtsaf en zo kom

Legende

- 1 Pylon
- 2 Le Chatelet
- 3 Table des Fées
- 4 Jambon de la Semois
- 5 Le Sautou
- 6 Roche-la-Dame
- 7 Uitzichtpunt la Cuve

je op het lager plateautje waar het bergpaadje vertrekt.

Het smalle bergpaadje loopt dus onderaan 'La Cheminée' terug naar het bos. In het bos daalt het smalle paadje af en brengt je snel bij het grote rotsblok 'La Table des Fées'. Je volgt het paadje verder in het bos maar je moet alweer zeer goed opletten om het volgende pad niet te missen. Nog geen honderd meter voorbij 'La Table des Fées' zie je aan de rechterkant van het pad grote rotsen, bemost en begroeid met varens. Net voor deze rotsen moet je links een nog smaller paadje opgaan dat afdaald. Dit paadje vertrekt bij een zelig beukje met een kromme stam. Let op, het paadje is niet meer dan een klein spoor door het bos.

Het paadje daalt schuin in de flank af en brengt je snel ter hoogte van het water. Je loopt evenwijdig met de rivier verder maar voorlopig blijft het water nog wat van je verwijderd. Het pad wordt verderop breder en het eindigt op een bosweg, volg deze bosweg naar links. De weg loopt het bos uit en hier moet je in dezelfde richting verder lopen door een open plek. Wees hier heel voorzichtig want tijdens de zomermaanden staat deze open plek vol vingerhoedskruid. Deze plant draagt paars-roze klokvormige bloemen en kan tot 1,8 meter hoog worden. Vingerhoedskruid is heel giftig, de plant bevat digitalisglycosiden die een krachtige werking op het hart hebben. Inname kan leiden tot ernstige vergiftigingsverschijnselen. Je moet dus elk contact met de plant vermijden, in het bijzonder met de bloemen en zaden want die bevatten de hoogste concentratie aan giftige stoffen. Voorbij de open plek eindigt de weg bij een doorwaadbare plaats in de Semois. Hier moet je door het water en de rivier oversteken. Aan de overkant van de rivier zie je een langwerpig eilandje, links van het eilandje is een plaats waar je gemakkelijk weer uit het water kan. Er staat hier zelfs een bank, ideaal om de wandelschoenen weer aan te trekken en wat te rusten. Misschien zie je hier wel een ijsvogeltje over het water vliegen.

Naar de Jambon de la Semois

Volg het oeverpad met de rivier aan je linkerhand. Na een kleine halve kilometer kom je bij een weide. Je neemt hier de rechtse bosweg. Wat verder weer rechts langs een sparrenbos. Even voorbij een linkse bocht kom je bij een splitsing op de plaats 'Bois Fadret'. Hier stijgt de bosweg verder naar rechts maar jij verlaat hem hier en je gaat hier rechtdoor over een vlakke weg. Een beetje verder laat je een zijweg links liggen en je vervolgt rechtdoor. De weg wordt een pad door de begroeiing en komt verderop weer dicht bij de rivier te lopen, maar wel hoog in de flank. Het pad draait bij een zijvallei van een beekje even naar rechts van de rivier weg. Je steekt het beekje over via een recente houten brug. Het is jammer dat de gemeentelijke overheid hier meent te moeten ingrijpen op elke plek waar je misschien door het water moet of waar je misschien wat moet uitkijken waar je je voeten zet. Er volgen nog verschillende van deze storende ingrepen. Elke oversteek van een beekje, hoe klein ook, moet blijkbaar van een

brug voorzien worden. Elk steil pad moet blijkbaar van een ketting of een trap voorzien worden. Elke rotsachtige passage, hoe ongevaarlijk ook, moet van voetsteunen voorzien worden. Loop hier niet langs het beekje omhoog maar blijf op gelijke hoogte het prachtige pad hoog in de flank verder volgen. Je moet een beetje voorzichtig zijn op dit smalle pad, hier en daar loopt het over losliggende stenen.

Ongeveer vijf minuten voorbij het beekje loopt het pad over een volgend beekvalleetje, meestal droog. Je let hier maar beter goed op want je moet zo dadelijk een zijpad rechts nemen dat rechts in de steile flank omhoog loopt. Het pad is zeer moeilijk te vinden en zelfs een geoefend padvindersoog loopt er zo voorbij. Nochtans mag je dit pad absoluut niet missen want het brengt je naar het uitzichtpunt op 'Le Jambon de la Semois', het hoogtepunt van de wandeling. Sommigen vinden het zoeken naar dit pad evenzeer een hoogtepunt van deze tocht. Waar er rechts vlak naast het pad een grote rotspartij begint, hou je halt. Je hebt het pad dus gemist en je moet even op je passen terugkeren. Vijftwintig passen voor het begin van de rotspartij staat er een bemoste boom met een gesplitste stam en misschien nog een wegwijzertje naar 'Belvédère Le Jambon'. Gemeten vanaf deze boom nog vijftien passen verder van het begin van de rotspartij vertrekt het pad. Dit pad maakte vele jaren geleden deel uit van de lokale wandelroute '55' en de oude wandelpijltjes die hier en daar nog aan de bomen hangen zijn dankbare hulpmiddelen om op het juiste pad te blijven. Omhoog in de flank dus op het smalle oude pad. Je komt bij een eerste wandelpijltje '55'. Hier maakt het pad een eerste haarspeldbocht naar rechts. Snel kom je bij een haarspeldbocht naar links, er staat in deze omgeving een boom met een oude klodder blauwe verf en je ziet ook een volgend wandelpijltje '55'. Verderop draait het pad naar rechts en loopt verder recht omhoog de berg op. Na nog een bocht naar links en een naar rechts stijgt je in de richting van een grote rotspartij. Het pad stijgt links van de rotsen steil omhoog. Als je hoger zit dan de rotsen, moet je rechtsaf slaan, let op want er hangt hier geen wandelpijltje. Het pad is nu vlakker, het is smal en loopt hoog in de flank. Je blijft rechtdoor gaan. Je komt nog een oud wandelpijltje tegen links van het pad, totaal belachelijk en veel te laat want je bent nu vlakbij het uitzichtpunt.

Naar de bergbeek 'Le Sautou'

Je komt bij het uitzichtpunt 'Le Jambon de la Semois', dit moet een van de mooiste van de Ardennen zijn. Beneden zie je de Semois in de bocht van Quelhan, de weiden langs de rivier met oude droogschuren voor tabak. Rond de rivier de beboste bergen en in de meander de bergrug waar je eerder opliep. Maar waarom moet van deze uitzonderlijke plek zo dikwijls een circus gemaakt worden? In 2010 vonden hier de opnames plaats van een sleutelscene uit de komische Vlaamse film Frits en Freddy. In 2018 wou de burgemeester van Vresse-sur-Semois hier een tokkelbaan laten bouwen, deze zou vertrekken van

op het uitzichtpunt en anderhalve kilometer lang zijn. Gelukkig gingen deze plannen niet door. Maar in de zomer 2025 werd er wel een uitkijktplatform gebouwd. Een knap staaltje van bouwtechniek. Nogal wat inwoners waren gekant tegen dit megalomaan project want de bouw kostte meer dan 1 miljoen euro terwijl er op vele andere domeinen bespaard wordt. Voor ons had het hier ook mogen blijven zoals het vroeger was, het eenvoudige bankje van vroeger was voor ons meer dan goed genoeg.

Met je rug naar de vallei loop je tot op de rijweg. Even volg je de weg naar links maar zeer snel verlaat je de weg en je neemt aan de rechterkant een grasweg. Je loopt langs enkele grasvelden aan je rechterhand afgewisseld met stroken bos. De weg brengt je voor een groot veld, dicht bij de rijweg. Ga hier naar links en daal de berm af tot op de rijweg. Aan de overkant moet je een smal bospad opgaan dat vertrekt in een van de openingen tussen de stenen blokken, er staat ook een wandelpaal die het begin van het pad aanwijst. Het pad daalt af naar een beekje met een recente brug, weer overbodig. Aan de overkant van het beekje daalt het pad nog even af en dan volgt het pad een lang en mooi traject hoog in de flank door een schitterend bos. Bij de voorbereiding van deze wandeling in de zomer van 2025 zagen wij langs dit pad verschillende boomstammen die met veel gevoel voor esthetiek waren doorgezaagd. Sommige van de doorgezaagde boomstammen bieden een ideale natuurlijke zitplaats om van het bos te genieten.

Uiteindelijk wordt het pad wat breder en brengt je op de plaats 'Al Houline', hier kies je het linkse pad. Enkele tientallen meters verder draait het pad naar rechts, door een poort van boomstammen van onze kettingzaagkunstenaar. Een dertigtal meter verder moet je het pad verlaten en links een pad nemen dat nogal wild afdaalt. Er werd hier recent een ijzeren kabel gehangen om je aan vast te houden, jammer en ook weer overbodig. Het pad daalt steil af tot bij de beek Le Sautou. Volg de beek stroomafwaarts. Bij brug steek je de beek niet over, je wandelt verder langs de beek. Je komt bij een overhangende rots waar je zo nodig kan schuilen. Wat verder moet je wat afklimmen over rotsen langs de beek. Nadien kom je weer even heel kort op een gemakkelijker pad maar let op: bij een bemoste rots, net voor een wandelpijltje, sla je rechtsaf in een pad dat zeer steil naar beneden loopt en de beek van zeer dichtbij volgt. Na de enorm steile afdaling kom je beneden bij de monding van le Sautou in de Semois.

Langs de Semois naar Bohan-sur-Semois

Als je even naar links gaat kom je bij een recente voetgangersbrug over de Semois. Maar de wandeling gaat niet die kant op, voor het vervolg van de wandeling moet je aan de Semois naar rechts gaan. Alweer een overbodige brug leidt je over de Sautou die hier aan haar laatste levensmeters bezig is. Onmiddellijk na de brug moet je steil de hoogte in. Dit pad brengt je steeds hoger in de steile steile flank, over rotsen en over een recente houten trap. Na

dit steile gedeelte wandel je verder over een vlak graspad dat hoog in de flank verder loopt. Het pad eindigt op een asfaltweg. Volg deze rijweg naar links.

Reeds na 200 meter verlaat je de weg: neem een stijgend pad aan de linkerkant. Op een splitsing neem je links. Het mooie pad stijgt eerst nog even en daalt nadien. Bij de eerste huizen van Bohan-sur-Semois sla je linksaf, een kort grasspoor langs een haag brengt je bij een bank. Je daalt verder af naar een asfaltwegje. Dit wegje steek je schuin naar rechts over en aan de overkant neem je een pad dat afdaalt naar de speelweiden langs de Semois. Rechtsaf tot bij de brug die je beklimt en waarmee je de rivier oversteekt. Je bent nu in Bohan-sur-Semois. Als je naar rechts kijkt zie je hoog boven het dorp het kruis op de Roche la Dame met calvariekruis, daar moet je straks naartoe.

De uitzichtpunten boven Bohan-sur-Semois

Aan het einde van de brug sla je rechts af in de Rue du Herdier. Helemaal in het begin van dit straatje sla je rechtsaf in een pad naast nummer 165. Achter de huizen loopt het pad naar links de berg op. Het pad eindigt op een ander pad dat je naar rechts neemt. Het pad, bewegwijzerd met vele kleurtjes, stijgt stevig verder. Een dalende zijweg laat je links liggen en je volgt het stijgende pad verder. Op de volgende splitsing sla je met de bewegwijzering scherp rechtsaf. Na een haarspeldbocht naar links krijg je zicht op het calvariekruis boven op de berg. Na een laatste bocht naar rechts brengt het pad je bij het kruis. Je hebt hier uitzicht op de bergen rond Bohan en op het gezellige gewoel in het dorp.

Met de rug naar het kruis volg je het brede, vlakke bospad die zich van de vallei verwijdert. Honderdvijftig meter verder kom je bij een kruispunt met een bank: sla hier linksaf in een uitgehakte brede bosweg die zacht afdaalt in de flank. De weg daalt af naar een stenige weg waarboven een kleine electriciteitsleiding loopt. Je steekt de weg over en je gaat aan de overkant een bosweg op.

Na een kleine 200 meter is er aan de linkerkant een zijpad die een mooi valleitje inloopt. Dit pad moet je straks ingaan, maar stijgt eerst nog even verder over de brede bosweg. Na een paar minuutjes kom je bij de uitzichttoren op 'La Cuve'. Boven heb je een prachtig uitzicht. Sommige wandelaars gaan hier verder door recht naar beneden te lopen door het sparrenbos naast de toren – aan de rechterkant van de toren als je naar het uitzicht kijkt. Dat kan inderdaad probleemloos want de sparren zijn op rijen aangeplant. Beneden kom je dan op een brede bosweg die je naar links volgt. Wil je op de paden blijven, en eigenlijk moet dat, dan keer je van aan de toren even op je passen terug over de brede bosweg en je slaat dan rechtsaf in het valleitje. Dit mooie pad eindigt op de brede bosweg, volg deze naar links. De bosweg daalt en eindigt op de stenige weg met de electriciteitsleiding. Volg deze weg naar rechts. Onmiddellijk hou je op een splitsing rechts aan. Je loopt voorbij een pompstation en je daalt verder af tot bij een alleenstaand vakantiehuis met opschrift 'De plezanten hoek'. Hier ga je naar links tot op de rijweg.

Over de berg terug naar Membre

Je volgt de rijweg naar rechts en je loopt langs een monument voor slachtoffers uit de eerste wereldoorlog. Bij de eerste gelegenheid verlaat je de rijweg: je slaat scherp linksaf in een teruglopende en stijgende steenslagweg. Je komt langs een houten buitenverblijf met net erna een betonnen elektriciteitspaal. Je moet hier zo meteen een pad aan de rechterkant van de weg opgaan en je moet goed opletten om het pad niet te missen. Het pad vertrekt negentig wandelpassen voorbij de elektriciteitspaal. Kom je bij een bank, dan heb je het pad gemist en moet je dertig passen terug. Het pad loopt de berg op en is zeer steil. Honderdtwintig meter hoger eindigt het pad op een bosweg. Linksaf, je stijgt nog even licht verder en je komt zo bij de pyloon die je reeds in het begin van de wandeling al zag. Je verlaat hier de bosweg: je slaat linksaf en je komt zo bij de bank die je in het begin van de wandeling ook reeds zag. Je laat het dalend pad links liggen en je volgt het pad verder. Je volgt hetzelfde pad als in het begin van de wandeling, maar nu in omgekeerde richting en dus stevig afdalend tot in Membre.